

## Nüfuz Çatışması ve Orta Doğu Mühendisliği: Kalıpların Dışından Bir Okuma

İnsanın kalıpların dışında düşünmesi güzeldir; her ne kadar kalıpların içinde olanlar, onun dışında yapılan analizin üzerine inşa edildiği bir temel olsa da. Nitekim bugün mevcut olan projeler, aslında Orta Doğu'nun konumu, stratejik önemi ve risklerini göz önünde bulundurularak, büyük hedefleri gerçekleştirmek amacıyla yeni Orta Doğu mühendisliği ve onun yeniden formüle edilmesi üzerine inşa edilmiştir.

Orta Doğu, küresel hakimiyetin kapısıdır; burayı sıkı bir şekilde kontrol eden kimse, özellikle büyük ve süper devletler olmak üzere dünyanın boğazına pençesini geçirmiş olur. Dünya yüzölçümü küçük ama önemi büyük olan bu coğrafyada nefesini tutmaktadır; çünkü kıtalar (Asya, Afrika, Avrupa ve Amerika kıtaları) coğrafi ve su yolları bakımından burada bir araya gelmekte olup, dünya ülkelerinin hiçbirinin, Allah'ın buraya bahşettiği doğal kaynaklardan, küresel ölçekteki eşsiz ikliminden ve mesafeleri kısaltan kara geçitlerinden, su boğazlarından ve coğrafi konumundan vazgeçmesi mümkün değildir. Ayrıca dünyanın, buranın dini önemini göz ardı etmesi de mümkün değildir; zira burası, risaletlerin beşiği ve Allah'ın indirildiği andan itibaren küresel sahneyi yönetme görevini verdiği son semavi risaletin başlangıç noktasıdır; bu yüzden siyasi güçler; büyük davanın sahipleri bunun önemini ve ciddiyetini fark etmesin diye gizlemek, yanıltmak ve gözlere kum serpmek amacıyla buna değinmekten kaçınırsalar da bu rol geçerliliğini korumaya devam etmektedir.

Dolayısıyla **Hizb-ut Tahrir**, çatışmayla ilgili sözünü söyleyip taşları yerine oturttuğunda, bunu önemli bir kaide haline getirmiştir ki bu da, üzerine inşa edebilmek adına İran'ın Amerikan yörüngesinden çıkıp ona mutlak olarak tabi olma dairesine sokmaktır; işte bu da düşünürleri kalıpların dışında düşünmeye sevk etmiştir; Amerika neden İran'ı yörüngesindeki daireden doğrudan ajanlık dairesine sokamadı? Yoksa Amerika bu eylemleriyle, zahiri olarak geri çekilirken, -zımnın İran da dahil olmak üzere- yönetimi görünüşte siyasi güçlere devrederek, vekiller aracılığıyla bölgeyi pençesinde tutmaya devam edecek şekilde onu yeniden mi tasarlıyor?

Dolayısıyla **Hizb-ut Tahrir**, çatışmayla ilgili sözünü söyleyip taşları yerine oturttuğunda, bunu önemli bir kaide haline getirmiştir ki bu da, İran'ı Amerikan yörüngesinden çıkarıp ona mutlak olarak tabi olma dairesine sokma çabasının, Washington'un üzerine inşa etmek istediği belirli hedefler doğrultusunda gerçekleşmesi ve bunun da düşünürleri kalıpların dışında düşünmeye sevk etmesidir: Amerika neden İran'ı -şu ana kadar- yörüngesindeki daireden doğrudan ajanlık dairesine sokamadı? Peki bu, Amerika ile gizlice çatışan başka uluslararası güçlerin varlığından mı kaynaklanıyor, yoksa sahadaki gerçeklikler de bunu teyit ettiği gibi Amerika hedeflerine ulaşmakta gerçekten aciz mi kaldı?

Eğer Amerika istediğini gerçekleştirmeye muktedir olursa, İran daha önce (özellikle Çin ile ilgili olarak doğu bölgesinde) Amerika'ya hizmet ettiği gibi bir rolü olmaksızın bir kenara itilmiş olarak mı kalacak, yoksa İran'ın bölgedeki vekilliğinin başarısızlığa uğramasının ve Yahudi varlığının ona karşı çıkmasının ardından Amerika, stratejisini gerçekleştirmek için bölgeyi Türkiye, Suudi Arabistan ve Mısır gibi diğer vekillerin yönetiminin altında mı tutacak?

Peki bu mühendislikten zarar gören uluslararası güçler, Washington'un sahayı dilediği gibi kullanmasına ve kendi çıkarlarına göre şekillendirmesine izin mi verecek? Yoksa bu ülkeler, mesele bir ölüm kalım meselesi olduğu için, doğrudan çatışmaya varacak olsa bile bu çatışmaya dahil mi olacaklar? Peki toprak sahiplerinin ve onun halkının rolü nedir ve onların ne yapmaları gerekir? Peki bu halkların, sınırları aşan ve varlığı yıkıma uğratan bu çatışmada son sözü söylemelerinin önündeki engel nedir?

Tüm bunlar karşısında ehl-i hal ve'l-akd ile rey ve basiret sahipleri hani nerede? Peki, insan ve maddi kaynakları tüketen, toplumsal bütünlüğü, ümmetin akidesini ve dinini hedef alan bu açık saldırıya neden boyun eğiliyor? Bu ümmetin içinde akli başında bir adam yok mu?

Nitekim bu savaşın hedefi, görünür hedeflerin ötesinde (yapıcılarının bakış açısıyla) daha büyük bir hedefe yöneliktir ki bu da, ümmeti birleştiren, Hanif dinimizin koyduğu izin, şart ve kurallar dışında düşmanlarının kendi topraklarına ayak basmasını engelleyen ve kapitalist ideolojiyi ve onun yozlaşmış değerlerini ortadan kaldıracığına ve insanlığı her şeyi yozlaştıran ve ifsat eden bu kanserden kurtaracağına güvenen bir milyarlık bu ümmeti birleştirecek Hilafeti temsil eden projeyi boşa çıkarmaktır. Zira İslam ümmeti, fesadı ve bozguncuları yok etmekle şer'an mükelleftir ki bu da Allahu Teala'nın şu kavlinden dolayıdır: **“İslah edildikten sonra, yeryüzünde bozgunculuk yapmayın.”** [Araf 56] Ve Subhanehu'nun şu kavlinden dolayı: **“Şüphesiz ki Allah, bozguncuları sevmez.”** [Kasas 77] Nübüvvet Minhacı üzere Hilafeti kurmak için çalışmak, mendup ya da tercihe bağlı projelerden biri değildir; aksine derhal ve sadece kendisi için çalışılması vacip olan bir projedir ki bu da Allahu Teala'nın şu kavlinden dolayıdır: **“Allah ve Rasulü bir konuda hüküm verince, ne bir mümin erkeğin ve ne de bir mümin kadının (o konuda) muhayyerlikleri (tercihleri) olamaz.”** [Ahzab 36]

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan**

**Salim Ebu Sebeytan**